

DEŽELA ZA ŽARKŽENE

Moja glavna vodila za pričujočo razstavo so bila, kako predstaviti krajino. Bo ta način nov, postmodernističen, mimetičen? Bo artikulacija predstavila vsebino? Predvsem gre za določen pogled. Pogled, ki ni snoven, ulovljiv. Pogled slikarja, ki se ustavi, ko mu nekaj pritegne pozornost. Kar je meni storila krajina. Včasih tudi narava. V dialogu. Začela sem dialog skozi matrico barv (Irske fotografije, 2011), nadaljevala skozi mrežo, ljudski vzorec (Mlinca, 2012). Kot je napisal kolega Boris Beja za skupinsko razstavo v Galeriji Kresija v Ljubljani, ta velika platna ponujajo pogled v kulturni prostor narave z mrežo vzorcev, ponavljajoč se ornament, razpršen po celotnem slikovnem polju, pa ponuja mnogo izbranih pogledov, ki so si med seboj enakovredni. Včasih se predstavi scena trenutka (Čadški gozd, 2011), včasih zgodba (Kljiočki želod, 2011, Družinska, 2014). Do pike urbaniziran format, emocionalno in mentalno pod nadzorom, predstavlja veliko podatkov za gledalca. Kultivacija barve ponuja vzdušje. Slike prepletajo povečevanje narave (S koprivo na ti, 2012) z vstopom pravljčnosti na sodoben, duhovit način (Žarkžena, 2014). Bitja, predstavljena v človeški luči, prinašajo igrivost in nas spomnijo na naše nadnaravne sposobnosti (hoja po vodi, neobčutljivost na mraz). Kot tiha pojavnost sredi razdeljene scene. Slike so pojav scene in zgodbe, ki jo današnji konceptualizem rad zavrača. Vendar je prisotna, v dialogu: Dober dan, voda, kako ste spali? Mogoče gre za skrite svetove tišine, ki jih okoli krajev pod Triglavom ni malo. Slike te svetove prenašajo med ljudi. So tihi prostor, v katerega gledalec vstopi, ko je pripravljen. Zato je večina slik v velikosti vrat – ker gre za prehod. Nekatere pa vpletajo z majhnimi potezami čopiča tudi pridih ročnih del, ki so ženska domena skozi vso našo zgodovino. Realizem barve sem prilagajala vzorcu, perspektivo mreži, naravo človeku. Sledil je preobrat, ko mreža ni več obstajala kot temelj, ampak sem razpršenost iskala na koncu, ko je bila slika že strukturirana (Tukaj sem, 2014). Pričujoča dela predstavljajo dogajajočo se krajino ali del narave, ki je okoli nas, včasih prezrta, včasih ne, vendar vedno prisotna. Gre za povabilo. In planinski muzej za to ne bi mogel biti boljša izbira.

Špela Oblak

Platna impresivnih dimenzij s ponavljajočimi se, zamejenimi strukturami od gledalcev zahtevajo čas, poglobitev, pozorno opazovanje in refleksijo. Šele nato v njih odkrijemo iracionalne prostore, nasičene z mnogimi resničnimi in izmišljenimi zgodbami, ki pa vendarle delujejo znano in domače. Kje smo že videli ta gozd, travnik, vodo, skale? Kdaj sta nam pokrajina ali prostor zbuja te občutke skrivnosti, rahle strašljivosti, a neustavljive privlačnosti? Odgovor je enostaven. To je doživljanje otroka, ki se podaja na raziskovanje svojega zunanega in notranjega sveta, določljivih in/ali neopisljivih čustvenih stanj, s katerimi se srečuje prvič. Mōči, s katero nas slike Špela Oblak vlečejo vase, se ne da upreti in, ko smo enkrat v njih, se lahko le začudeno razgledujemo okrog sebe in se na vsakem koraku srečujemo z znano neznanim. Sugestija slik je izredna, v nas oživilja čutenja, na katera smo že zdavnaj pozabili. Če je slikarka želela ustvariti pravi prostor za bivališče mističnih, ljudem prijaznih žarkžena, ji je to vsekakor uspelo.

Elizabeta Gradnik

Špela Oblak se je po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo ter študiju na Teološki fakulteti v Ljubljani leta 2008 vpisala na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje (ALUO), kjer kot absolventka slikarstva trenutno pripravlja diplomu pri prof. Marjanu Gumilarju in prof. Juretu Mikužu na temo oživljanja slikarske krajine preko magičnega realizma. V letu 2011 je v okviru izmenjave Erasmus obiskovala National College of Art and Design v Dublinu na Irskem. Leta 2010 je prejela priznanje ALUO za odlične študijske dosežke v šolskem letu 2008/2009.

Dosedanje razstave:

- 2012: Izbira pogleda, Galerija Kresija, Ljubljana, skupinska
- 2012: Mali akt, Galerija Kresija, Ljubljana, skupinska
- 2011: Mali akt, Galerija Kresija, Ljubljana, skupinska
- 2009: Krave in bik z Dovške Rožce, Magušarjeva hiša, Radovljica
- 2007: SkiceNARAV, KUD Jaka Rabič, Dovje
- 2004: Vitruvius Jezus, KUD Jaka Rabič, Dovje
- 2009: Občestvo, Kranj, skupinska
- 2009: Zvok, Hostel Celica, Ljubljana, skupinska.

Špela Oblak

Dovje 78, 4281 Mojstrana
spelca.oblak@gmail.com
051 653 545

Likovna razstava ŠPELA OBLAK: Dežela za žarkžene

Slovenski planinski muzej, Triglavska cesta 49, Mojstrana
12. februar – 6. april 2015

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Izdal Gornjesavski muzej Jesenice, Slovenski planinski muzej, zanj Irena Lačen Benedičič; organizacija kataloga in razstave Elizabeta Gradnik; fotografije Silvo Kokalj; tisk Medium Žirovnica, naklada 150 izvodov, Mojstrana, februar 2015.

Na prvi strani: **Družinska**, 2014, akvarel in akril na platnu, 120 x 170 cm

ČADRŠKI GOZD,
2011, akvarel in akril na platnu,
195 x 115 cm

2014,
2014, akril in tempera na platnu,
125 x 195 cm

ŽARKŽENA,
2012-2014, akril na platnu,
195 x 105 cm

NEKEGA DNE SEM SE ODLOČILA ODITI,
2011-2014, akvarel in akril na platnu,
195 x 120 cm

